

Alelie Coronel-Camitan
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Filippinerna.

Dave hörde sin mamma knacka på sovrumsdörren. Det var dags att kliva upp. Han rullade ur sängen och tvättade ansiktet. Sedan gick han ut till mamma, pappa och sina syskon i vardagsrummet.

"God morgon", sa mamma. Dave log sömnigt. Familjen knäböjde och pappa bad en bön för att börja dagen.

"Jag vill läsa ett jättebra skriftställe den här morgonen", sa mamma. Hon öppnade sin Mormons bok. "Det står i Moroni 7:45. 'Och kärleken är tålig och god.'"

Dave tänkte på skriftstället när han gjorde sig redo för skolan. Innan han gick ut genom dörren bad han en bön. "Snälla, hjälp mig vara god i dag", bad han.

Under lektionen var Dave glad när han gjorde sitt skolarbete. Han lyssnade noga

när hans lärare Frida gav dem några nya ord att lära sig stava.

Snart var det lunch. Dave köpte lite karamelliserad sötpotatis och lite kall juice. Han satte sig ner med sina vänner och började prata.

Snart hörde han några barn vid bordet bredvid. Två pojkar retade en ganska ny pojke som hette Jose. Jose var liten för sin ålder, men han var snäll mot andra och arbetade flitigt på lektionerna. De andra pojkarna åt lunch, men det gjorde inte Jose.

"Varför är du så liten? Har du ingen mat hemma?" frågade Antonio.

Dave vände sig mot pojkarna precis i tid för att se Joaquin ta Joses väska och kasta den till Antonio. Jose sprang efter Antonio för att hämta tillbaka sina saker.

"Snälla, ge mig min väska", sa Jose.

Men Antonio och Joaquin lyssnade inte. "Din väska är så gammal och ful!" sa Joaquin.

Dave hörde alla elaka ord, men han var nervös över att hjälpa Jose. Vad skulle de andra

EN GOD LUNCH

Skulle de andra pojkarna reta honom också?

barnen tycka?
Skulle Joaquin och Antonio reta honom också?

Sedan tänkte han på skriftstället som mamma läste den morgonen. *Kärleken är god.* Jesus Kristus skulle vilja att han var god. Det var det rätta att göra.

Dave ställde sig upp och vände sig till de andra pojkarna. "Sluta reta Jose. Ge tillbaka hans väska."

"Har du problem?" frågade Joaquin.

"Varför är ni så elaka mot Jose? Han har inte gjort något fel", sa Dave. Sedan tog han ett djupt andetag. "Jesus älskar oss alla och han vill att vi ska vara vänliga. Snälla sluta reta Jose. Det är fel att mobba. Om ni fortsätter så hämtar jag lärare Frida."

Antonio tittade ner på sina skor. Han gav tillbaka väskan till Jose. "Förlåt", mumlade han. Han och Joaquin gick tillbaka till sina platser.

"Tack", sa Jose.

Dave klappade Jose på axeln. "Nu är vi vänner." Jose log.

Hemma berättade Dave för sin familj vad som hade hänt.

"Det var inte lätt, men du gjorde det rätta", sa pappa.

"Jag är stolt över dig för att du är snäll", sa mamma.

Nästa dag när mamma hjälpte Dave packa lunchen frågade Dave: "Kan vi göra två smörgåsar?"

"Varför då?" "Är du så hungrig?" frågade mamma.

Dave skrattade. "Nej, men i går märkte jag att Jose inte hade någon mat. Jag vill dela med mig av min."

"Det är en jättebra idé!" Mamma tog fram mer bröd och Dave gjorde en till smörgås.

På lunchen satt Dave och Jose och åt sina smörgåsar tillsammans. Det hade krävts mod att hindra de andra barnen från att mobba Jose. Men Dave älskade sin nya vän och han visste att vår himmelske Fader var glad att han hade valt att vara god. ●